

ЭЗИЗ БӘХТИЈАР

Бизим мүдрик, ағсачлы әдәбијјатымыз, һәјәчанлы, чошгун, сон дә-рәчә лирик кәркинлијә малик көзәл мусигимиз кими өз бәди дәринлији, әгидә вә естетик ме'јары илә һәмишә Вәтәнә бағлы олмуш, онунла јаша-мыш, онун амалы урунда чарпышмышдыр. Онун игтидардан галдығы вахтлары да олмушдур, лакин һәр дәфә јенидән һәјатверичи гүввә топла-мыш, инкишаф етмиш, күчүнү, гүввәтини ана јурдун әтриндән алараг гүрурла мави көјләрә пәрвазланмыш, мүзәффәр-өлмәз маһнылары илә халгыны мәдһ етмишдир.

Буна көрә дә тәәччүблү дејил ки, поезијамыз һејрәт доғуран бир гүввәтлә, әзәмәтли чај кими чичәкли дәрәләрдән вә чәмәнликләрдән кеч-миш, Јер үзүнүн садә, гәдирбилән өвладларынын гәлбинә јол тапмыш-дыр.

Бу шөһрәтә көрә биз классик поезијамыза борчлујуг. Онун гајна-ғында исә нәһәнк, дүнја шөһрәтли, сөз рүбабынын усталары Гәтраһ Тәбризи, Низами Кәнчәви, Хагани вә үлви, инсанпәрвәр идејаларын је-нилмәз чарчылары Нәсими, Фүзули, Хәтәји Вагиф дурурлар. Биз Заки-рин, Вазеһин, Ахундовун, Натәванын, Сејид Әзим Ширванинин, Сабирын фүсункар јарадычылығына борчлујуг. Биз Совет Азәрбајҗаны әдәбијја-тынын чәнкавәрләринә—Ҷ. Ҷаббарлыја, С. Вурғуна, М. Мүшфигә, С. Рүстәмә, Р. Рзаја борчлујуг. Биз исте'дадлы мүасир—сөз сәнәткарлары-мыза борчлујуг, онларын чәркәсиндә парлаг исте'дада малик достум Бәхтијар да вардыр.

Бәхтијарын гәлбиндән ахыб кәлән поезија мүбариз һуманизми тә-рәннүм едир.

Бәхтијар поезијасы мә'нәви паклыға малик шөһрәтли, әхлаги саф, мәтин вә ичтимаи тәкамүлә мүвәффәг олмуш Вәтән оғулларымызын поезијасыдыр.

Бәхтијар илһамлы бир ашигдир.

О, ширин сөзлү рүбабыны чошгун синәсинә басыб «416»-дакы ми-силсиз шүчаәтләрдән бәһс едир, әбәди Одлар јурдунун оғул-ғызларынын аловлу һисләриндән сөһбәт ачыр, онларын пак мәһәббәтинин гүдрәти-ни тәрәннүм едир. Бәхтијар көзәл, хејрхәһ мәһәббәтин фәдансидир.

Бәхтијар поезијасы дөјүшүр—о, ичтимаи һағсызлыгла, бикәнәләр-лә, шөһрәтпәрәстләрлә, икиүзлүләрлә, горхаг вә әхлаги нәтәмизләрлә дөјүшүр. Бәхтијарын зәкалы, тутарлы, гајнар, хош сөзлү ше'ри көзү-чүзүн гаршысында доғма дөһнәләр јарадыр; башы гарлы Кәпәзи, Шаһ-лағы, Саваланы, Күрүн, Аразын уғултулу ғыжовлары, Муғанын, Ширва-нын ил боју јашыл доңлу, учсуз-бучағсыз вадиләри вәсф олунур; онун ше'риндә чошгун Хәзәр, мави зүмрүд сәма, меһрибан чәнуб күнәшимиз чанланыр.

Бәхтијар она көрә бәхтијардыр ки, ону халгы сеvir; халгы да она көрә бәхтијардыр ки, онун Бәхтијары var. Вәтәнимизин она вердији үксәк мүкафат Азәрбајҗан ше'ринин наилијјәтләрини тәсдиғ еләјән дә-лилдир. Бу, вәтәндаш шаирә, мүтәфәккир алимә поезијамызы өз јарады-чылығы илә зәнкинләшдирдијинә көрә, исте'дадына көрә верилән гиј-мәтдир.

Бәдн сөзүмүзүн бүтүн гәдирбилән охучуларынын бајрамы күнүндә мән, сәнәт достум, әзиз Бәхтијара рүбаб сәнәтимизин тәбрикини јетири-рәм.

НИЈАЗИ,
ССРИ халғ артисти,
Дөвләт мүкафаты лауреаты.